
Uitbundige intimiteit bij Cantatrix en Capella

Recensie

🔔 Dingeman van Wijnen

Zeer bijzonder: een muziekstuk te mogen horen dat de componist eigenlijk helemaal niet voor onze oren bedoeld had. Dat gebeurde zaterdagavond in het Leeuwarder concert van Cantatrix en Capella Frisiae. De Zwitserse componist Frank Martin componeerde in 1922 een mis voor dubbelkoor. Een zeer persoonlijk werk waar hij emotioneel zo mee verbonden was, dat hij het in een la opborg. „Ik vond het een zaak tussen God en mijzelf”, zei hij hierover.

Je kunt je er als je deze muziek hoort iets bij voorstellen. Martin heeft er zijn diepste gevoelens en overtuigingen ingelegd. Als je die aan de wereld aanbiedt, maak je je erg kwetsbaar, en kan dat wat je als een intiem samenzijn met je God beleeft, door mensen kritisch bejegend worden. Of misschien nog erger, men kan er achteloos aan voorbij gaan. Zoals je soms een muziekfragment dat jouzelf zeer dierbaar is aan een ander wilt laten horen, en net op het ultieme moment begint zo iemand dan over iets anders te praten.

Gelukkig heeft men Martin toch over weten te halen, en na veertig

jaar klonk het stuk voor het eerst in 1963. Bijzonder. In Leeuwarden konden we iets van dat bijzondere moment navoelen. Wat een indrukwekkende, pure, aangrijpende muziek. En dan zat er in 1922 nog niet eens een *Agnus Dei* bij. Dat kwam vier jaar later tot stand. Ook altijd weer een intrigerend iets, dat in zoveel missen juist dat *Agnus Dei* dubbel aangrijpt. Is het de tekst, die smeekbede om ontferming, die het diepste uit een componist haalt? Na het *Dona nobis pacem* was het pauze. Wat moest daar nog op volgen?

Maurice Duruflé. Zijn vier prachtige motetten als opmaat, en daarna het *Requiem*. Nog nadrukkelijker dan bij Martin die lange lijnen van gre-

In Leeuwarden konden we iets van dat bijzondere moment navoelen; wat een pure muziek

goriaanse frasen; minder sober mischien, meer uitgesponnen, maar indringend en vol vervoering gezongen. De samenwerking tussen beide koren werd als bijzonder gepresenteerd omdat een (semi-)professioneel ensemble met een amateursensemble samen zong.

Contrasten

Maar dat onderscheid was tijdens dit concert volkomen irrelevant. Zingen, voluit in machtige fortes, puur en loepzuiver in alle regionen. Soms misschien net iets te krachtig, maar die contrasten zorgden wel voor een grote overtuiging. Het samen musiceren met het orgel, bespeeld door Erwin Wiersinga, ging probleemloos. De vocale solisten Rosanne van Sandwijk (mezzo-sopraan) en Oierre Mak (bas) en celliste Dana de Vries leverden fraai hun bescheiden bijdragen. Kortom, dit was een concert dat aan de hooggespannen verwachtingen volledig voldeed.

🔔 *In Paradisum*, met werken van Maurice Duruflé, Ola Gjeilo en Frank Martin door Cantatrix en Capella Frisiae o.l.v. Geert-Jan van Beijeren Bergen en Henegouwen in de Grote Kerk van Leeuwarden, 550 personen (uitverkocht)